

UZASADNIENIE

| | | | |
|--|---------------|--|--|
| Formularz UK 1 | Sygnatura akt | II K 1099/19 | |
| Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza. | | | |
| 1. USTALENIE FAKTÓW | | | |
| Fakty uznane za udowodnione | | | |
| Lp. | Oskarżony | Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano) | |
| 1. | M. J. | Czyn z pkt. 1 wyroku | |
| Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione | Dowód | Numer karty | |
| ----- | ----- | ----- | |

| | | | |
|---|-----------|--|--|
| Fakty uznane za nieudowodnione | | | |
| Lp. | Oskarżony | Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano) | |
| ---- | ----- | ----- | |
| Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione | Dowód | Numer karty | |
| ----- | ----- | ----- | |
| 1. Ocena DOWODÓW | | | |
| 1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów | | | |
| Lp. faktu z pkt 1.1 | Dowód | Zwięźle o powodach uznania dowodu | |
| ----- | ----- | ----- | |
| 1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów) | | | |
| Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2 | Dowód | Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu | |
| ----- | ----- | ----- | |

| | | | |
|--|--|-----------|-------|
| 1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU | | | |
| | Punkt rozstrzygnięcia z wyroku | Oskarżony | |
| # | 1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem | ----- | ----- |
| Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej | | | |
| ----- | | | |
| # | 1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem | | M. J. |
| Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej | | | |
| Przepis art. 223 § 1 k.k. stanowi iż karze podlega , kto, działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą lub używając broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu albo środka obezwładniającego, dopuszcza się czynnej napaści na funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Przedmiotem | | | |

ochrony przepisu art. 223 § 1 k.k. są życie i zdrowie funkcjonariusza lub osoby przybranej (jako uboczny przedmiot ochrony), a w pierwszej kolejności prawidłowość prowadzonych przez niego czynności, a także powaga urzędu . Czynność wykonawcza polega na czynnej napaści. Pojęcie to oznacza gwałtowne działanie (nigdy zaniechanie), polegające co najmniej na naruszeniu nietykalności cielesnej. Najistotniejszym elementem odróżniającym czynną napaść od naruszenia nietykalności cielesnej jest działanie w celu spowodowania u pokrzywdzonego fizycznej krzywdy Nie jest konieczne, by wspomniana wyżej fizyczna krzywda została funkcjonariuszowi lub osobie przybranej faktycznie wyrządzona. Czynna napaść jest bowiem przestępstwem bezskutkowym.

Wystarczy, jeżeli ma miejsce fizyczne targnięcie się na funkcjonariusza lub osobę przybraną, nawet bez wywołania jakiegokolwiek skutku . Konieczne jest, aby sprawca działał wspólnie i w porozumieniu z inną (co najmniej jedną) osobą bądź aby sprawca użył broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu albo środka obezwładniającego.

Wystarczy spełnienie choćby jednego z tych warunków. Użycie broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu albo środka obezwładniającego jest pojęciem węższym od posługiwania się nimi. Sprawca powinien wykorzystać dany przedmiot zgodnie z jego przeznaczeniem (wyrok SA w Katowicach z dnia 28 czerwca 2001 r., II AKa 249/01, Prok. i Pr.-wkl. 2001, nr 5, poz. 14; Górniok (w:) Wąsek II, s. 23). Sprawcą przestępstwa może być każdy (przestępstwo powszechne). (za Marek Kulik Komentarz do art. 223 kodeksu karnego).

Przepis art. 64 § 1 k.k. stanowi iż jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Natomiast zgodnie z treścią art. 64 § 2 k.k. jeżeli sprawca uprzednio skazany w warunkach określonych w § 1, który odbył łącznie co najmniej

rok kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości lub części ostatniej kary popełnia ponownie umyślne przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu, przestępstwo zgwałcenia, rozboju, kradzieży z włamaniem lub inne przestępstwo przeciwko mieniu popełnione z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia, sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a może ją wymierzyć do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

W powyższej sprawie oskarżony M. J. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 wyroku , albowiem w dniu 07 września 2019 roku w L. woj. (...) , używając niebezpiecznego przedmiotu w postaci szklanej butelki , dopuścił się czynnej napaści na funkcjonariusza Policji podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych w ten sposób , że rzucił butelką szklaną powodując jej rozbicie na kasku sierż. sztab. M. D.. Oskarżony M. J. obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest

przeciwko
funkcjonariuszom
publicznym jakim są
policjanci zgodnie z treścią
art. 115 § 13 pkt. 7
k.k. oraz że ma ono
związek z pełnieniem
przez funkcjonariuszy
obowiązków służbowych .
Należy wskazać iż
oskarżony M. J. doskonale
wiedział iż zaatakowane
przez niego szklaną
butelką osoba to
umundurowany
funkcjonariusz Policji.
Fakt popełnienia przez
oskarżonego tego czynu
wynika wprost z zeznań
świadków : M. D. (k.
18-19, k. 102) i K.
Ś. (k. 8-9 i k.
102) oraz z częściowo
z wyjaśnień oskarżonego
M. J. , który przyznał
iż rzucił w policjanta
pusta plastikową butelką
(k. 40-41) .
Dla wykazania realizacji
znamienia „innego
podobnie niebezpiecznego
przedmiotu" konieczne
jest wykazanie
„niebezpieczności”
przedmiotu, jakim
posłużył się sprawca.
Sprawdzając
występowanie tej cechy,
skoncentrować się należy
na charakterystyce
przedmiotu działania
pod kątem spełniania
następujących kryteriów:
cechy przedmiotu, takiej
jak: ostrość, twardość,
masa, właściwości tnące,
źrące lub trujące;
możliwość wyrzutu lub
przenoszenia znacznej
energii; zdolność do

wywołania skutku w postaci śmierci na skutek wykorzystania zwykłych funkcji przedmiotu; realność zagrożenia życia lub zdrowia porównywalna z użyciem broni palnej lub noża. Przy tym podkreślić należy, że chodzi tu o zwykłe użycie przedmiotu (co nie jest jednoznaczne z użyciem tego przedmiotu zgodnie z jego przeznaczeniem) (za A. O., M. K. (1) do art. 223 Kodeksu Karnego) . W powyższej sprawie zachowanie oskarżonego w postaci rzucenia szklaną butelką w policjanta wykonującego czynności służbowe niewątpliwie spełnia przesłanki użycia innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu .

Wyrokiem łącznym z dnia 28 maja 2013 r. sygn. akt. VII K 59/13 Sąd Rejonowy w Kutnie VII Zamiejscowy Wydział Karny w Łęczycy wymierzył oskarżonemu Z. K. między innymi karę łączną 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. , art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (k. 96-97 i k. 57- 58) . Oskarżony karę pozbawienia wolności orzeczoną tym wyrokiem łącznym odbył między innymi w okresie od 09 lipca 2014 r. do 30 sierpnia 2019 r. (k. 96-97 i k.

57- 58) . Oskarżony M. J. był więc skazany za przestępstwa umyślne między innymi z art. 280 § 1 k.k. na kary pozbawienia wolności i popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo z art. 223 § 1 k.k. - podobne do przestępstw za które był skazany.

W powyższej sprawie oskarżony M. J. nie odpowiadał w warunkach art. 64 § 2 k.k. . Należy wskazać iż multirecydywa oznacza zatem sytuację, gdy sprawca popełnia trzecie z kolei przestępstwo umyślne, przy czym skazanie za drugie z kolei przestępstwo miało miejsce w warunkach określonych w art. 64 § 1 k.k. (wyrok SN z 4.06.2003 r., V KK 393/02, Prok. i Pr.-wkł. 2003/12, poz. 4). Owo trzecie przestępstwo ma być nie tylko przestępstwem umyślnym, lecz także przestępstwem wskazanym wyraźnie przez ustawodawcę; jest to tzw. recydywa właściwa . Czyni on to przez podanie trzech typów przestępstw – zwałczenia, rozboju, kradzieży z włamaniem – oraz dwóch przedmiotów ochrony (tu w jednym przypadku wskazując także na sposób popełnienia czynu) – życia i zdrowia oraz mienia (z użyciem przemocy lub z

groźbą jej użycia; wyrok SA w Białymstoku z 7.11.2000 r., II AKa 140/00, OSA 2001/7-8, poz. 39). Sprawca ma popełnić jedno z tych wymienionych przez ustawodawcę przestępstw ponownie (wyrok SN z 17.09.2003 r., II KK 162/03, LEX nr 80711). Oznacza to, że jedno z przestępstw, za które został uprzednio skazany, również ma należeć do tej grupy. Okoliczność tę należy interpretować wąsko (za M. K. (2) – Komentarz aktualizowany do art. 64 Kodeksu Karnego) . W powyższej sprawie taka sytuacja nie zachodzi dlatego czyn jaki popełnił oskarżony spełnia znamiona czynu z art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. .

| | | | |
|---|---------------------------------------|-------|-------|
| # | 1.5. Warunkowe umorzenie postępowania | ----- | ----- |
| Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania | | | |
| ----- | | | |
| # | 1.6. Umorzenie postępowania | ----- | ----- |
| Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania | | | |

| | | | |
|---|--------------------------------|--|---|
| ----- | | | |
| # | 1.7. Uniewinnienie | ----- | ----- |
| Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia | | | |
| ----- | | | |
| 1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie | | | |
| Oskarżony | Punkt rozstrzygnięcia z wyroku | Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu | Przytoczyć okoliczności |
| M. J. | 1 | 1 | Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego M. J. czynu opisanego w pkt. 1 wyroku przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego i ich funkcjonariuszy. Za okoliczność obciążającą Sąd uznał również fakt , iż oskarżony był wielokrotnie karany (k. 96-97) i odpowiadał w warunkach art. 64 § 1 k.k. . |

Sąd nie stwierdził istnienia okoliczności łagodzących wobec oskarżonego . Orzeczona wobec oskarżonego kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiadają stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności miał wpływ sposób działania oskarżonego podczas popełnienia zarzucanego mu czynu oraz fakt iż był on już wielokrotnie karany i odpowiadał w warunkach art. 64 § 1 k.k. .Należy zauważyć iż tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego funkcję represyjną .

1.1Inne
ROZSTRZYGNIECIA
ZAwarte w WYROKU

| Oskarżony | Punkt rozstrzygnięcia z wyroku | Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu | Przytoczyć okoliczności |
|---|--|--|---|
| M. J. | 2 | 1 | Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. J. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 07.09.2019 r. godz. 17:00 do dnia 08.09.2019 r. godz. 13:26. |
| 1.6. inne zagadnienia | | | |
| W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę | | | |
| ----- | | | |
| 7. Koszty procesu | | | |
| Punkt rozstrzygnięcia z wyroku | Przytoczyć okoliczności | | |
| 3. | Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego M. J. w całości od zapłaty na | | |

| | |
|------------------|---|
| | rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego dochody . |
| 1.1Podpis | |
| | |